

frygter, at man skal have piskene frem, når man kommer længere hen.

Energiplanen »Energi 21« vil jeg da også gerne nævne. CD er meget tilfreds med den, og vi undrer os igen over, at Venstre og De Konservative stod af. I modsætning til den plan som Venstre og De Konservative stod bag, nemlig »Energi 2000«, er »Energi 21« rent faktisk en meget international plan, en plan, der ikke har et eller andet tåbeligt CO₂-mål indbygget, som vil føre til, at man for at opnå det må lave nogle ineffektive beslutninger, og en plan, der sætser på teknologi, på forskning og på produktudvikling i stedet for på afgifter og straf.

Den drejning af dansk energipolitik er afgørende, og efter min opfattelse, efter CD's opfattelse 180 grader anderledes end den plan, som vi havde tidligere, og derfor er det altså lidt ærgerligt også i dag at høre Det Konservative Folkepartis miljøordfører stille sig op her og efterlyse en internationalisering, når det rent faktisk er det, det drejer sig om i energipolitikken nu, men vi kan vel blive medspillere på et eller andet tidspunkt.

Regelforenkling er der mange regeringer, der har prøvet på. Regelforenkling er nødvendig, hvis vi skal have en accept af vores system og mennesker skal føle sig komfortable i deres dagligdag. Derfor er det godt, at regeringen har sat regelforenkling på dagsordenen og er gået i gang med at foretage en prioritering for at se på, om regler rundt omkring er hensigtsmæssige, og så holde fast i det princip, at indsatsen naturligvis skal ske dér, hvor den giver mest effekt – at indsatsen med kontrol skal være rettet mod problemerne, men ikke mod alle. Man skal ikke være jaget rundt af et forbudssystem, man skal ikke være jaget rundt af nogle kontrolsystemer, som koster meget i sig selv, og som er til meget stor irritation for alle dem, der har rent mel i posen.

Vi er tilfredse med og håber, at regeringen vil fortsætte med den linje, der siger: Vi ser, hvor der er problemer; til gengæld øger vi straffen de steder, hvor vi tager for givet, at der ikke er problemer, hvis vi så alligevel ved stikprøver opdager, at der er noget, man overtræder. Vi tror, den form for regelsanering er god, og vi håber som sagt, at regeringen vil gøre meget ved det.

Så her til sidst lidt om det udenrigspolitiske. Om det udenrigspolitiske vil jeg gerne om EU's regeringskonference sige, at det er CD's opfattelse, at vi skal lade de andre lande gå så langt, som de overhovedet vil gå i udviklingen af EU.

Danmark må ikke blive bremseklods for de andres udvikling. Det er et løfte, vi har afgivet i Edinburgh. Til gengæld er der grænser for, hvad vi kan gå med til. Det er klart, at vi er bundet af de danske forbehold, indtil det tidspunkt et flertal i Folketinget måtte ønske at sætte et eller flere forbehold til afstemning. Men bremseklodsens over for den europæiske udvikling vil være trist, bl.a. fordi det vil føre til et ustabil Europa; et Europa, der fungerer dårligere, og det er et Europa, vi bestemt ikke har brug for, når vi skal åbne op for Øst- og Centraleuropa og få et samlet Europa ud af dette her.

Vi håber også, man vil styrke demokratiet, bl.a. ved at gøre Europa-Parlamentet stærkere, og vi håber selvfølgelig, at man vil styrke den fælles europæiske udenrigs- og sikkerhedspolitik, det, som er alfa og omega i sikkerheden og stabiliteten i Europa.

Har Bosnien ikke vist os andet, så har Bosnien i al fald vist os, at der i dag ikke er en egentlig fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i EU. Det er stadig væk sådan, at store lande forfølger særinteresser, og jeg håber, at man ved regeringskonferencen ikke bare tager strukturdiskussioner med Mr. Europe, og hvad de hedder alle de forskellige planer, men at man faktisk også får diskuteret et indhold, for det er jo det, der er afgørende, og dér er jeg for en gangs skyld, tror jeg, enig med hr. Holger K. Nielsen i det synspunkt, at det, den danske befolkning måler EU på, er, hvad der foregår i dagligdagen.

Det, den danske befolkning måler EU på, er, om man kan se konkrete resultater, hvad enten det er i den egentlige dagligdag, eller det f.eks. er europæisk sikkerhed eller europæisk miljøpolitik. Så kan det altså ikke hjælpe noget, at man er med til at sabotere mulighederne for at få de konkrete eksempler, og det kan heller ikke hjælpe noget, man i øvrigt som venstrefløjen her i Tinget – men nu også andre partier – koncentrerer sig om alt det negative, selv om det er promiller i forhold til alt det positive. Det er jo da en fordrejning af EU-debatten.

I Bosnien kan vi jo kun alle håbe på fred, men indtil den kommer, må vi sige, at det er godt, at Danmark er med dernede, og det er godt, at Danmark er med til at gøre en indsats for at sikre genopbygningen af landet, og jeg håber da, at man ved de nye valg får skabt en stabilitet.

Omkring Rusland håber vi vel alle sammen på et præsidentvalg, der sikrer stabiliteten og demokratiet derovre, men jeg må sige, at jeg nu ikke er så ked af forsvarsforliget, når jeg tager i